

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 277/2025
05.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Горана Турићанина, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Турићанина - адвоката Дарка Аутишера, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К.725/23 од 30.09.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1237/24 од 18.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 05.03.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Турићанина - адвоката Дарка Аутишера, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К.725/23 од 30.09.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1237/24 од 18.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К.725/23 од 30.09.2024. године окривљени Горан Турићанин оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и једанаест месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору као и време проведено на мери забране напуштања стана. Према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1237/24 од 18.12.2024. године, усвајањем жалбе браниоца окривљеног, преиначена је пресуда Основног суда у Панчеву К.725/23 од 30.09.2024. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у

притвору као и време проведено на мери забране напуштања стана, док су у преосталом делу жалба браниоца окривљеног и жалба јавног тужиоца ОЈТ у Пачеву, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног Горана Турићанина - адвокат Дарко Аутишер поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Основног суда у Панчеву К.725/23 од 30.09.2024. године, али из образложења захтева произилази да га подноси и против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1237/24 од 18.12.2024. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док из образложења захтева произилази да га подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног наводи да се количина од 370,96 грама опојне дроге марихуане не може сматрати великом количином, а што је конститутивни елемент кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ. Према наводима захтева суд је требало да преквалифијује кривично дело за које се терети окривљени, на основни облик, односно на кривично дело из члана 246а став 1. КЗ, на који начин се указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 35/2019 од 21.05.2019. године, који се примењује од 01.12.2019. године) чини онај ко неовлашћено држи у великој количини супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, то, по налажењу Врховног суда, из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде и то да је окривљени Горан Турићанин „...способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, неовлашћено у великој количини држао супстанцу која се налази на Списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци ... – канабис, тако што је у кући у којој живи ..., у спаваћој соби у једној од доњих фиока ормара држао једну пвц кесу у којој се налазила још једна пвц кеса у којој се налазила опојна дрога марихуана у укупној количини од 370,96 грама нето масе, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, а био је свестан да је његово дело забрањено“, а у време и месту како је то

ближе описано у изреци правноснажне пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног Горана Турићанина стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим. Како је, дакле, по налажењу Врховног суда, у конкретном случају правилно примењен кривични закон правном квалификацијом кривичноправних радњи окривљеног као кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, то се стога неосновано захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП на штету окривљеног.

Иначе, не постоји општеприхваћено правно схватање о томе која тачно количина опојне дроге, између осталих и опојне дроге марихуане, се сматра великом количином опојне дроге код кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, већ у сваком конкретном случају, а узимајући у обзир све релевантне околности тог конкретног случаја, суд цени да ли се ради о великој количини опојне дроге или не, а што су судови у овом случају детаљно ценили и за своју одлуку у образложењима побијаних нижестепених пресуда дали јасне и аргументоване разлоге.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, наводи браниоца окривљеног да суд не даје јасне разлоге и не образлаже на основу којих критеријума је дошао до закључка да се у конкретном случају ради о великој количини опојне дроге, би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па Врховни суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Турићанина - адвоката Дарка Аутишера, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић